

Z knihy **Ulricha Becka: *Riziková společnost: na cestě k jiné moderně*** (Praha: Sociologické nakladatelství, 2004. 431 s. ISBN 80-86429-32-6.)

„věda se stává (*spolu*)příčinou rizik, prostředkem pro jejich definování a zdrojem pro jejich řešení, a právě tím si otevírá nové trhy scientizace“ (s. 257)

„Ve scientizovaném ekologickém hnutí se pohnutky a témata protestů - ať se to zdá jakkoli paradoxní - dalekosáhle osamostatnily a odpoutaly od nositelů protestu, od protestujících laiků, a v krajním případě se vymkly možnostem vnímání; nejsou už jen vědecky zprostředkovány, nýbrž v přísném smyslu *vědecky konstituovány*. To nijak nesnižuje význam „laického protestu“, ukazuje se ale jeho závislost na „antivědeckém“ zprostředkování: diagnóza existujících ohrožení a boj proti jejich příčinám jsou často možné jen za pomoci celého arzenálu měřících, experimentálních a argumentací umožňujících instrumentů. ... Věda konečně vytváří i předpoklady pro „zvládnutí“ ohrožení, která sama zavinila.“ (267-8)

„Model prosté scientizace spočívá na „naivním“ přesvědčení, že metodický skepticismus věd může být na jedné straně institucionalizován a na druhé straně ohraničen na *objekty* vědy. Základy vědeckého poznání z něho zůstávají vyloučeny právě tak jako veškeré otázky praktické aplikace vědeckých výsledků. Navenek je *zdogmatizováno* to, co je uvnitř vystaveno hlodavým otázkám a pochybnostem.“ (s. 268)

„Vědecká praxe jen na své cestě *ztratila pravdu*“ (s. 272)